

BILAGA 2**Motiverat yttrande från Sveriges riksdag**

Riksdagen har prövat tillämpningen av subsidiaritetsprincipen i kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om samarbete mellan de nationella myndigheter som ansvarar för genomdrivandet av konsumentskyddslagstiftningen (KOM(2016) 283).

När det gäller det förslag som riksdagen har subsidiaritetsprövat anser riksdagen, liksom kommissionen, att hanteringen av gränsöverskridande överträdelser av EU:s konsumentskyddslagstiftning behöver effektiviseras. Den nuvarande förordningen bör därför ersättas med en ny för att kunna möta de utmaningar som följer av den digitala ekonomin och utvecklingen av gränsöverskridande detaljhandel inom EU. Ett effektivt gränsöverskridande samarbete mellan nationella myndigheter är av avgörande betydelse för att förhindra att näringsidkare bryter mot reglerna. Att EU:s konsumentskyddslagstiftning följs är till nytta för såväl konsumenter som näringsidkare.

Riksdagen ifrågasätter således inte behovet av en reglering på EU-nivå av samarbetet mellan nationella myndigheter som ansvarar för genomdrivandet av konsumentskyddslagstiftningen. Däremot har riksdagen invändningar mot några av de nya utrednings- och genomdrivandebefogenheter som kommissionen föreslår i artikel 8. Enligt riksdagen är den föreslagna regleringen mycket detaljerad och långtgående. När det gäller förslaget om att tillfälligt kunna blockera en webbplats eller att stänga en webbplats (artikel 8.2 g och l) är riksdagen tveksam till om sådana befogenheter går att förena med regleringen i de svenska grundlagarna. Även förslagen om gottgörelse till konsumenter och återbetalning av vinst inger betänkligheter (artikel 8.2 n och o). Enligt den svenska rättsordningen finns t.ex. inte någon generell skyldighet att ersätta obehörig vinst. Förslaget om att kunna köpa varor och tjänster under dold identitet i syfte att upptäcka överträdelser och samla in bevis (artikel 8.2 f) framstår också som väl långtgående. Riksdagen anser således att det inte finns behov av en så långtgående reglering av nationella myndigheters befogenheter utan att det i större utsträckning bör överlämnas till medlemsstaterna att på nationell nivå bestämma om sådana befogenheter. Förordningsförslaget går i den här delen utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen.

Riksdagen har också invändningar mot förslaget i artikel 21 om gemensamma insatser mot utbredda överträdelser med en unionsdimension. Här kan riksdagen konstatera att kommissionen ges befogenhet att fastställa om tröskelvärdena för unionsdimension är uppfyllda, att besluta om att inleda en gemensam insats samt att deltagande i en gemensam insats är obligatorisk för behöriga myndigheter i de medlemsstater som berörs av överträdelser. Enligt riksdagen kan det ifrågasättas om denna reglering är förenlig med den självständiga ställning som svenska myndigheter tillförsäkras enligt grundlag.

Även i denna del går förslaget utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen.

Sammantaget anser riksdagen att ett antal förslag går utöver vad som är nödvändigt för att nå de angivna målen och de strider således mot proportionalitetsprincipen. Kommissionens förslag är i sin nuvarande utformning därför inte heller i alla delar förenligt med subsidiaritetsprincipen.